

DREPTĂȚEA

Apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 fr.) — Numeri
singuratii 5 cr. — Taxa de inserțiune: 1 cm. □ 1 cr.,
plus 30 cr. timbru.

Redactor responsabil: **Dr. George Candrea.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate
strada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse,) Nr. 41
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

Generalul Doda.

Timișoara, 19 Iuliu n.

Astăzi ca și în anul 1887 toate privirile românilor sunt ațintite spre Caransebeș. Și dacă atunci inimile noastre ale tuturor palpau de bucurie pentru actul bărbătesc, căruia generalul Doda i-a dat expresiune prin memorabila sa scrisoare adresată presidentului camerei deputaților maghiari, astăzi tot acelea inimi, tot acel popor e cuprins de o jale adâncă, fiind-că se desparte pentru vecinicie de bărbatul, care a știut într'un singur moment să-și cucerească încrederea, stima și iubirea unui întreg popor.

Într'adevăr, generalul Doda este o figură cum în istoria popoarelor numai rar o întâlnim. Dînsul apare deodată ca un meteor pe orizontul vieții noastre naționale, pentru ca nu mult după aceasta să și dispară. Momentana lui aparițiune însă a fost de ajuns pentru-ca să lase urme adânci în istoria noastră națională, care va înregistra cu deosebită mândrie numele regretatului general lângă cei mai buni și mai iubiți ai noștri.

În viața noastră politică aparițiunea generalului Doda este cu atât mai surprinzătoare, cu cât în țeară la noi nu este obiceiul, ca și militarii — fie dînșii chiar pensionați — să iee parte activă la lucrările parlamentului. Militarii noștri pensionați sunt buni bucuroși, dacă dînșii timpul retragerii lor din lumea sgomoasă, îl petrec în o perfectă liniște. Dînșii voiesc, ca în schimbul multelor strapotări și neajunsuri cari sunt legate de cariera militară, să ducă o viață idilică.

Nu astfel generalul Doda! Fiiu de grănițer fiind, într'insul mai mult de cât în ori-care altul s'a infiltrat încă din frageda-i tinereță adânc sentimentul de datorință. Când dar' grănițerii săi iubiți i-au oferit mandatul de deputat, pentru-ca să le reprezinte interesele particulare și cele naționale, atunci generalul Doda a crezut că este contra caracterului său de grănițer, ca el în interesul liniștei sale proprii să refuze alegătorilor săi de a le împlini dorința lor. Generalul Doda a primit, și generalul Doda s'a achitat cu scumpătate de datorința cu care a fost însărcinat.

Datorința însă unul fiește-carele dintră noi și-o poate împlini numai pe câtă vreme ea stă în consonanță cu cele mai intime ale noastre convingeri. În momentul când cineva caută să-și îplinească datorința contra convingerilor și principiilor de care întră alte împrejurări poate fi condus, el devine un trădătoriu al cauzei în serviciul căreia s'a pus. Datorința și convingere stau cu deosebire în politică în strînsă legătură.

Nimenea altul, ca generalul Doda, n'a fost convins atât de mult despre acest adevăr. Dînsul a stat neclintit sub stindardul sub care se înrolase, pentru-că așa-i demandă datorința. În acel moment însă, când datorința a venit în conflict cu convingerile sale politice, cu crezul său politic, Doda nici atunci n'a părăsit steagul, — pentru-că Doda eră general, a strigat însă în lumea mare, că i-se face imposibil de a-și împlini datorința, fiind-că după

convingerea sa un singur deputat român nu mai putea să reprezinte un popor întreg. Generalul Doda a rămas dar' a casă.

Doda însă avea acum datorința să spună și alegătorilor săi hotărîrea sa, și generalul a făcut-o.

Pentru noi va rămâne modul hotărît și conscient cum dînsul a vorbit către alegători, un exemplu demn și nobil de imitat.

» Am făcut acest paș — dice regretatul general — în deptina conștiință, că comit un act de pasivă rezistență contra legii, dar' l'am făcut, a trebuit să-l fac sub presiunea nenaturalelor împregiurări politice în cari ne aflăm, și a mai multelor considerațiuni morale, cari a le ignora nu este permis cetățeanului de omenie, de unde și i-au asupra-mi răspunderea, deplina răspundere pentru acest act, atât față de voi, cât și față de națiune și de lumea întreagă«.

Așa vorbește un bărbat de caracter politic integru, care știe ce vrea.

Așa de mult eră convins generalul de pasul care voia să facă, în cât cu o credință nestrămutată dicea alegătorilor săi:

Pentru cazul de necrețut, ce nici nu pot nici nu voi a-l presupune, că pașul meu n'ar fi aprobat de Voi, încă de pe acum din capul locului trebuie să Vă fac cea mai limpede declarațiune, că în conștiința mea de împlinire cu credință și onoare a datorinței mele către Tron și către națiunea mea, reprobarea Voastră de loc nu m'ar altera; ați face însă prin aceea Voi înși-Ve trista mărturie înaintea națiunii, că nu ați fi fii demni ai acelei națiuni, pentru a cărei onoare națională astăzi chiămat este a se espune al Vostru cerc electoral.

Și Doda nu s'a înșelat în alegătorii săi, ei i-au urmat cuvintelor și sfaturilor lui, pentru-că grănițerii țineau la generalul lor iubit, pentru-că grănițerii sunt și ei bărbați devotați cauzei naționale.

Așa a fost, așa a simțit generalul Doda, — pentru aceea inimile și privirile noastre sunt în momentul de față ațintite spre Caransebeș.

Generalul Doda nu mai este între noi, numele său, memoria sa însă ne vor servi nouă, generațiunii tinere, de un puternic impuls pentru formarea caracterului nostru, — pentru aceea: cum trebuie să fie și să gândească un bun și adevărat român.

Să depunem dar' cu toții o lacrimă ferbinte pe mormântul bătrânului și iubitului nostru general. G. C.

Înmormântarea.

Cu privire la înmormântarea iubitului și adânc regretatului general *Traian Doda*, primim următoarele amănunte.

Caransebeș, 18 Iuliu n.

Inteligența română din Caransebeș după primirea tristei știri despre încetarea din viață a neuitatului și neînfrântului conducătoriu național, s'a întrunit în conferință și a ales un comitet pentru arangiarea înmormântării, punându-se firește în conțelegere cu membrii familiei. Comitetul este compus din următorii domni: *Ilie Curescu*, președintele comunității de avere, ca președinte de comitet, *Iosif Bălan* profesor, ca secretariu de comitet, apoi membrii: *Andrei Ghidiu* protopop, *Traian Badescu* protodiacon, secret. consistorial, *Ion Ionașiu* și *Traian Barzu* asesori consist., *Teodor V. Păcățian* publicist, *Gerasim Sîrbu* profesor, *Patriciu Drăgălina* profesor-dirigent, *Alesandru Bălaș* magistrul silvanal,

Ioan Bartolomei senator magistratul, *Petru Ionescu* profesor, *Adrian Diaconovici* arhitect, *Alesandru Diaconovici* forestieriu și *Dr. Constantin Popasu* medic și profesor.

Comitetul acesta rămâne în permanență de la constituire până la înmormântare, și a staverit următoarea programă de înmormântare:

Programa

Înmormântării Ilustrității Sale a domnului general *Traian Doda*, în ziua de 7/19 Iuliu 1895

I.

Conductul funebral pleacă la oarele 5 d. a., de la casa defunctului, din strada Orșovei, înaintând prin strada Elena, strada Maria-Teresia, piața Maria-Teresia, piața Francisc-Ferdinand, strada Traian-Doda, strada bisericii și strada Ovid și face 4 stări, a nume:

1. la crucea mare, din piața mare;
2. la crucea din piața mică,
3. la crucea din strada bisericii și
4. la crucea din strada Ovid.

II.

Ordinea conductului funebral.

În fruntea conductului merge un oficer domestic al societății „Pietas” din Timișoara. Urmează apoi:

1. Comandantul militar al conductului, dimpreună cu jumătate din trupele consignate pentru onorurile militare;
2. Capela militară a Regimentului de infanterie Nr. 61;
3. Corurile vocale;
4. Băieții îmbrăcați în stihare, formând 2 rânduri paralele, în frunte cu crucea cea mare și cu praporii;
5. Corpul purtătorilor de cununi, designați ds corporațiuni, pentru ducerea cununilor;
6. Carul cu cununi;
7. Pontificantele cu asistența preoților și a diaconilor slujitori;
8. Carul cu sicriul repausatului, însoțit la dreapta și la stînga de suboficerii Regimentului, comandați în acest scop de un oficer, de oficerii domestici ai societății „Pietas”, de codrenii designați din partea Comunității de avere și de purtătorii de mașale;
9. După sicriu rudeniile, oficerii, delegații corporațiunilor și publicul jeltoriu;
10. Conductul îl încheie a doua parte a ostășimei consignate.

III.

După depunerea sicriului în biserica cu hramul sântului Ioan se va săvârși ceremonialul funebral.

IV.

După serviciul aședărei în mormânt roștește dl asesor consistorial *Ion Ionașiu* un cuvânt ocasional, corurile întonează câte o cântare ocasională, apoi sicriul se depune în cripta familiară din cimiteriul gr. or. român;

Comitetul arangiatoriu.

Corul din Lugos va lua parte în corpore la înmormântare și va cânta cu cunoscuta precisiune doioasele răspunsuri funebreale.

Musica militară ia parte (în mod gratuit) la înmormântare, din espul ordin al comandamentului de corp militar din Timișoara, pentru-că conform regulamentelor militare, ostașilor numai în acel cas li-se face conduct cu musică, când musica se află garnisonată în loc, ear' în Caransebeș nu se află musică militară.

Din ziua morții ilustrului nostru bărbat până după înmormântare nici într'una dintră localitățile publice din *Caransebeș* nu cântă musica, nici nu se arangează petreceri, — va să dică, orașul întreg a îmbrăcat haină de doliu, din ziua morții până la înmormântare.

Primariul orașului *Caransebeș* *Dl Ludovic de Szivós*, a convocat pe 18 Iuliu n. c. adunare estraordinară magistratuală, în care s'au decis următoarele:

Aprețiind marile merite ale defunctului cetățean al orașului Caransebeș, — General *Traian Doda*, — reprezentanța orașenească decide a se arboră edificiul magistratual cu steag negru, — a trimite o deputațiune care să exprime familiei regretele și condolițele orașului, — a depune o coroană pe sicriul defunctului, cu inscripția *românească*, — și a lua parte la înmormântare — *in corpore*.

Din afară au sosit la adresa familiei următoarele telegrame de condolență, al căror număr însă crește mereu :

Lipova, 17 Iuliu 7 oare.

Lacrimile unui popor întreg aline focul durerii voastre, când trupul generalului *Doda* e mort. Mângâierea să fie asigurarea, că sufletul lui a intrat în sufletele tuturor românilor de bine, și schinteia aprinsă prin eroica lui viață va produce focul prin care poporul român va scăpa din marea suferințelor. Mângâiați-ve, căci noi plângem !

Vasile Goldiș, Terențiu Oprean, Eutimiu Vuia, Sever Bocu, Ioan Lucaciu, Ioan Homoroga, Nicolae Popescu, Aureliu Zigre, Const. Crăciun, Silviu Bichișean.

Betlean (Ardeal), 18 Iuliu 10 oare.

Plecând trenul, exprim surorilor generalului adâncă mea părere de rău, că-mi este imposibil a fi prezent la înmormântarea marelui nostru defunct.

Alexandru Mocioni.

Băile Herculane, 18 Iuliu.

Adânci regrete cuprind pe toți românii adunați la băi, de la cari trimitem profunde condoliințe.

Dr. Vuia.

Orșova, 17 Iuliu 4 oare.

Suntem părtași ai durerii Dvoastre și a întregii națiuni, consolându-ne, că ilustrul defunct e nemuritoriu pentru noi.

Dr. Ioan Popovici avocat, Vasile Segercean primforestieriu.

Timișoara, 17 Iuliu 11 oare.

Deplângem dimpreună cu întreg românismul moartea generalului iubit.

Redacțiunea „*Dreptății*“.

Brașov, 18 Iuliu 10 oare.

Trimit condolențe sincere și greu simțite sufletești dureri pentru pierderea marelui român, bunul meu sfătuitor.

Intristatul *Mică Popovici*, profesor.

Brașov, 18 Iuliu.

Deplângem moartea ilustrului general, a cărui viață a fost exemplu de nobilă și generoasă abnegațiune în lupta pentru binele neamului, pentru care a suferit și murit.

George B. Pop.

Au mai sosit apoi telegrame de condolență de la majorul ces. și regesc *Iosif Bacilă* din *St. Polten*, și de la familia majorului *Iacobici*, din *Alba-Iulia*, precum și din alte părți.

Corpul regretatului defunct a fost înbalsamat în 17 Iuliu n., prin medicii Dr. *Constantin Popasu* și Dr. *Valeriu Olariu*, în prezența fisicului orașenească, și apoi a fost așezat în sicriu de sticlă. Greutatea creierilor repostatului face 1375 grame, ear' inima are o mărime fenomenală, aproape dublu ca la alți muritori. În general, construcția fizică a defunctului a fost ca de oțel de tare, și întră împregiurrări normale, răposatul putea se treacă vîrsta de 100 ani.

Suntem informați, că comitetul local din *Caransebeș* va griji după înmormântare, ca să se adune toate datele referitoare la viața și la luptele neuitatului general, pre cum și toate episoadele din viața sa publică și privată, și pe baza acestora să se compună o biografie exactă a iubitului defunct.

Salutăm din inimă aceasta ideă frumoasă, adaugînd, că biografia, tipărită în formă de carte cu portretul răposatului, s'ar pute vinde apoi în scopul creării unui fond pentru ridicarea monumentului prea bine meritat de cătră ilustrul general și conducătoriu național.

Mulțime de coroane s'au depus până acuma pe sicriul repostatului, și tot mai sosesc mereu.

Ceremonialul funebral va fi săvîrșit de P. S. S. episcopul diecesan *Nicolae Popea*, cu asistență cuvenită.

Atât „*Dreptatea*“ din *Timișoara*, cât și „*Tribuna*“ din *Sibiu* au câte un raportor special în *Caransebeș*.

Din cariera militară a generalului.

Din biografia generalului eșită din isvor militar mai estragem următoarele date, cari îi arată cursul carierei sale de militar.

Traian Doda a fost asetat la 1841. La 23 Septembrie 1842 a fost făcut sublocotenent de clasa I. în regimentul grănițesc al 13-lea. La 1 April 1848 a avansat la rangul de locotenent, la 27 Octobrie 1848 la cel de căpitan-locotenent, la 1 Martie 1849 la cel de căpitan clasa I. La 26 Nov. 1857 trecu ca maior la reg. grănițesc nrul 6 din *Varașdin* (Croatia). La 1 Maiu 1858 este transferat în urma decisiunii preafnalte de la 9 April 1858 la statul major al corpului de încuartirare. La 1 April 1859 este transferat ca șef al acestui corp în *Dalmația*. În 17 Novembre a fost distins prin exprimarea preafnaltei recunoștințe și laude pentru serviciile prestate în *Dalmația*. În 15 August 1860 este avansat la rangul de vice-colonel, în 21 Ianuarie 1864 la cel de colonel. În același timp este împărțit ca colonel supra-numerar la reg. grănițesc de linie nrul 2 și încredințat cu conducerea afacerilor de *Platz-Comando* din *Veneția*. Prin decisiunea prea înaltă de la 13 Novembre 1866 este transferat în aceeași zi la statul major ca șef al comandei supreme din *Agram*. La 13 Aprilie 1869 este denumit comandant de brigadă (Truppen-Brigadier), ear' la 1 Ianuarie este transferat la 12 divisiune de trupe în *Cracovia*. La 1 Maiu 1872 denumit general-major este pensionat la 1 November a aceluiași an.

Reposatul general a posedat decorațiunea de răboiu, crucea militară pentru merite și medalia milit. pentru merite cu cordonul crucei pentru merite.

Elegie

la moartea marelui luptător național :

Generalul Traian Doda.

Motto : Vărsă-vor suspine din suflet țeranii,
Căci tu le-ai fost tată în sfat și cuvînt ;
Udă-vor săracii, udă-vor orfanii
Cu lacrimi doioase frumosu'ți mormînt.
Andrieu Murășan.

O veste fatală prin aer străbate
Și groaznic rănește al nației sîn, —
Murit'a Eroul mărețelor fapte,
S'a stîns generalul cu suflet român !

Întreagă natura e 'n doliu 'mbrăcată ;
Al apelor murmur suspină doios, —
Și rar se aude, — abia câte-odată
Un glas trist de paseri prin codrul frunfos !

Din ochii lui ageri lumina cea vie
Ați nu mai lucește spre scumpii săi frați, —
Căci lacrima-i moartă, — ear' mîntea nu știe
Să judece soartea — că-s creerii 'nghiățați ! . . .

Ați brațele sale, ce 'n lupte 'nfocate
Isbiau ca un fulger în ori-ce dușman,
De glia cea dură, vai ! crud sunt legate, . . .
. . . E mort generalul, . . . eroul *Traian* ! ! ! . . .

Ah ! inim'i mele nu-i aflui odihnă
Durere mă paște și plîng cu amar :
Se poate, o Doamne, ca raza divină
Din suflete genii să peară 'nzadar ? ! . . .

O, nu, căci credința în lege și limbă,
Ce geniu lui *Doda* în pîpt ni-a sădit,
În veci ne va spune : nimic nu se schimbă
Din tot, ce de Domnul întăiu s'a zidit ! ! . . .

Nu pierie eroul, ce știut'a să spună
Dușmanilor nostri, că suntem popor —
Ce-și știe trecutul, — și nu vrea s'apună
Când soartea-i deschide un nou viitor ! . . .

Dar' omul cu firea lui slabă nu poate
Să 'ndure amarul și chinul cel greu, —
Și 'n oara grozavă și neagră de moarte
El plînge, sîrmanul, suspină mereu . . .

Românul, de-apururi lovit de durere,
Nu plînge ca pruncii la ori-și-ce pas,
Ci razim de n'are, — perđînd mîngăere —
El blastăm' — adese și-al nașterii cias !

Dar' sfînta credință pe noi ne oprește
Să plîngem . . . doar' moartea e poartă de traiu.
Geniu tîu, — *Doda*, — printr'însa primește
Cunună de lauri și viață din Raiu ! !

Banat-Comloș, 5 Iuliu, 1895.

Alexandru Muntean alui Vasile.

† Stambulov.

Timișoara, 19 Iuliu n.

În 18 Iuliu la 3 oare 45 minute dimineața, *Bulgaria* și-a încheiat o epocă a istoriei sale prin moartea celui mai genial, mai nobil și neînfricat luptătoriu al ei. *Josif Stambulov* a trecut la cele eterne ciungărit și masacrat de mînilor ucigașe ale sbirilor

Și dacă paginile istoriei ar avê facultatea de a 'nroși, de sigur li-s'ar urcă sângele 'n față și s'ar rușina ele de rușinea principelui *Ferdinand de Coburg*, care în momentul, când omul care l'a făcut principe al *Bulgarii* zace fără simțiri, deplîns de vîduva și copilașii săi, și mult regretat de sincerii săi amici, — dînsul se recrează la băi în străinătate, ear' pécătoșii săi actuali consilieri, asupra cărora tot mai mult se descarcă grava acuză a complicității, își spală mînilor cu scărboasă perfidie . . .

Stambulov nu mai este. În jurul catafalcului său plîng rudeniile și amicii, — dar' alătura cu ei p'ânge libertatea și independența *Bulgarii*.

O groaznică tragedie s'a finit prin moartea eroului ei *Stambulov*, . . . dar' tragedia acestui om e cestiunea de onoare a *Bulgarii*, și dacă mai există puțin simț de onoare în poporul acestei țeri . . . moartea celui mai mare bulgar nu poate rămînd nerăbunată.

*

Referitoriu la ultimele momente ale marelui mort reasumăm știrile telegrafice în următoarele :

Dacă în prima noapte după atentat medicii aveau puțină speranță de a redă vieții pe nefericita victimă chiar și mulțată, în a doua și au trebuit să renunțe la ori-ce speranță. După amiazi s'a dezvoltat o febrință în foarte mare grad, morbosul a cădut în deliriu. Mai târziu catastrofa și arătă tot mai mult simptomele. — Seara la 6 oare medicii au constatat aprinderea pelitei creierilor și au înștiințat pe nefericita lui nevastă, că știința medicală și-a eshauriat toate încercările. Puterea mîntuirii e la Dumnezeu.

Colosala pierdere de sânge, grozavele suferințe și marele grad de febrință și slăbesc în pas repede puterea de rezistență ; catastrofa morții poate intră în fie-care minut.

La 10 oare și-a perdit conștiința și a început agonia morții.

De la 10 oare până dimineața la 3 oare 35 minute agonia a durat într'una. La acest ceas ingerul morții s'a îndurat de grozavele suferințe ale victimei și i-a luat sufletul, ca să 'l ducă acolo unde nu se măsură după dreptatea omenească.

Vre-o câțiva reprezentanți ai puterilor esterne erau de față la întemplantarea catastrofei.

*

Ultima noapte. Nevasta și numeroși amici ai familiei au petrecut întreaga noapte la patul muribundului. În odaie domniă o tăcere profundă, carea prin semi-întunecul odăiei apărea și mai înfiorătoare. Numai din când în când eră întreruptă de câte-un sunet — plînsul nefericitei vîduve.

Morbosul slăbiă pe fie-care minut. În starea-i inconștientă se 'ncercă să vorbiască, dar' nu putea. Numai mișcatul buzelor tradă aceasta voință.

La portariul palatului în decursul nopței se perondau neîntrerupt știricirile asupra fasilor morbului ; și garanții diplomatici s'au prezentat din timp în timp la locuința muribundului.

Dimineața la 3 o. 35 m. sufletul a scăpat de cătușele trupului mutilat.

Membrii familiei și cei din jurul său au erupt în dlâns rumpătoriu de inimă.

Vîduva a cuprins în brațe trupul mortului și nu voia să se despartă de el.

— *A murit ! L'au omorit ! L'au ucis !* strigă nefericita femeie.

Cei dimpregiur priviau adânc impresionati aceasta scenă teribilă.

Politicianul, pe care 'l deplînge *Bulgaria* întreagă, aci e udat de lacrimile iubitoare ale nevastei sale.

Pe palatul lui *Stambulov* dimineața 'n zori o imponentă flămură neagră fâlăiă a lene vestind tragicul final al unei rodnice vieți. Vîntul adie prin culele flamurelor negre pe multe alte case din *Sofia*, — flamure cari jelesc pe cel mai mare fiu al *Bulgarii*.

Stare de asediu în *Sofia*. Poporul bulgar și presa din străinătate acuză cu atentatul pe principele *Ferdinand* și guvernul său. Principele și guvernul declară de nebunie o astfel de acuză. Se tem de mânia țarului rusesc, și și țarul însuși s'a pronunțat, că după un incident atât de sângeros nu poate primi deputațiunea bulgară. Preste cosciugul celui mai mare inamic al său nu poate primi ramura de finic întinsă de deputațiunea ce se tîrăie pe genunchi. Seara apoi sboară vestea, că deputațiunea bulgară și metropolitul *Clement*, care abia numai de o jumătate

de an scăpase din închisoare, eri a fost prezentată țarului; puternicul *Pobjedonosev* dă prânzuri la cari se închină pentru prietinia ruso-bulgară; ear' metropolitul *Clement* recunoaște cu multă pocăință, că Bulgaria a greșit foarte mult față cu Rusia.

Eată un lanț întreg de contradicții, de încurcături, de misticism și taine nepătrunse.

Și până când cucernicul metropolit al Bulgariei se comănăcește pe la toate biddigiunile mici și mari din Rusia, în Sofia moare de moarte silnică unicul apărătoriu al Bulgariei libere. Până când în o casă din Sofia doliul profund și-a întins negrele aripi preste o netericită familie, afară prin oraș e o terbere ce seamănă cu preludiul unei grozave furtuni. *Guvernul se teme de revoluțiune, pune capitala în stare de asediu; orașul e cutrierat de patrole militare cu arma pregătită pentru ori-ce eventualitate, ear' afară de oraș eardon militar ține strașnică pază, ca nimenea să nu iese și nimenea să nu între.*

Și se întâmplă toate acestea pentru „sustinerea siguranței publice“.

Dar' poporul bulgar esplică altcum lucrurile. În ochii săi nu tiran a fost *Stambulov*, ci erou al libertății. Acest popor crede și susține, că cordonul militar are menirea să împedecă venirea amicilor din provincie ai lui *Stambulov* . . .

Bulgarii năvălesc cu droaia spre capitală. Fie-care tren aduce imense cete de peregrini din toate părțile țerei, mai ales însă din *Rumelia orientală*, carea n'a uitat, că *Stambulov* e omul, care o a eliberat de sub jugul turcesc.

. . . Și aceasta imensă mulțime de oameni nu ca să demonstreze a venit, ci să înmormenteze . . .

Bulgaria a venit să și îngroape al doilea om mare.

După *Alexandru Battenberg* urmează *Stefan Stambulov*.

Servițiul telefonic.

Budapesta, 19 Iuliu 9 oare 10 m.

Principele Bulgariei și-a dat dimisia.

Foile de aici au știre telegrafică din *Karlsbad*, că *Ferdinand de Coburg* și-a trimis la *Sofia* actul de abdicere. **Abdicerea principelui a produs senzațiune ne mai pomenită.**

Chiar din cauza importanței acestui pas al principelui, știrea e a se primi cu reserva cuvenită. Confirmarea ei până acum n'a sosit.

Austro-Ungaria.

Germanii și Cilli. În 17 l. c. consiliul comunal din *Linz*, a primit o propunere pe basa căreia consiliul comunal își espirmă părerea de rău că deputații germani au contribuit la primirea pozițiunea budgetare a gimnasiului din *Cilli*, și provoacă pe deputații germani ca să lucre cu toate mijloacele într'acolo, ca executarea acestei decisiuni să fie zădărnicită.

Străinătate.

Ocuparea Romei. (*Roma*, 18 Iuliu.) În ședința de eri a senatului s'a luat la desbatere proiectul de lege despre decretarea zilei de 20 Septembrie de sărbătoare națională. S'a încins o desbatere îndelungată. Ministrul-president *Crispi* accentuează, că e vorba de o lege provenită din inițiativa parlamentului, care dacă odată e subșternută, trebuie să se și primiască. Legea nu e de caracter represional *Guvernul* nu vrea nici concordat, nici „*Kulturkampf*“. Nu poate fi vorba de capul spiritual al bisericeii, ci numai de concordatul cu regele-papă. (Plăcere vie.) Papa ca spiritual cap al bisericeii la noi nu va avè nici când motiv de a se plânge. În Italia papismul e mai liber de cât în ori-care altă țeară. — Revoacă apoi în memorie luptele dintr' papism și imperiul german și dice, că papa a triumfat, fiind-că Italia a făcut poziția papei inviolabilă. Numai prin libertate e posibilă pacea într' stat și biserică. (Foarte bine! Plăcere vie.)

La fine proiectul s'a votat cu 87 voturi contra 28.

Deputațiunea bulgară la țarul. (*Petersburg*, 18 Iuliu.) Metropolitul *Clement* și membrii deputațiunei bulgare au fost presentați țarului în *Peterhof* eri.

La prânzul dat în cinstea deputațiunei *abissiniane* de procuratorul sinodului *Pobjedonosev*, la care a fost invitat și metropolitul *Clement* împreună cu archimandritul *Vasilie*, *Pobjedonosev* a rostit la adresa metropolitului următorul toast:

„Ruşii se bucură, că pot să vadă aici pe frații lor în credință. Deie Dumneșeu, ca priceperea unității credinței și dragostea față de Rusia, care țeară și-a vèrsat sângele pentru Bulgaria, să pătrundă toate păturile și factorii conducători ai poporațiunei Bulgariei. Deie Dumneșeu, ca bulgarii și în viitoriu să se espună pentru credința lor, căci întreaga lor putere constă numai în religiunea ortodoxă și în păstrarea tradițiunilor antecesorilor lor.“ În fine salută de metropolitul *Clement* ca pe reprezentantul Bulgariei.

În respunsul său metropolitul a dis următoarele:

„Bulgaria a dat rușilor religiunea ortodoxă și cultura, li-a dat cetirea și scrierea; rușii însă au dat Bulgariei libertatea și independența. Bulgarii au greșit mult față cu Rusia, dar' iubirea Rusiei față de bulgari prevalează aceste greșeli.“

După cum spune *Sujet*, deputațiunea bulgară se va reîntoarce a casă Sâmbătă preste *Mosca* și *Kiev*.

Mișcările din Macedonia. (C o n s t a n t i n o p o l, 18 Iuliu.) În apropiere de *Kralova* o patrolă de gendarmi după o luptă scurtă a făcut prizonieră o ceată de insurgenți bulgari constătătoare din 25 oameni. Conducătorii acesteia spunend, că au pătruns în Macedonia instigați și seduși prin tot felul de promisiuni. Imploară deci ertare și grație de la Sultanul.

Înarmări în Sèrbia. (*Belgrad*, 18 Iuliu.) Guvernul ia estinse dispozițiuni militare. În districtele sudice se vor chiamă la arme încă în decursul lunei curente *landwehrul* din două despărțeminte de etate. — Din interiorul țerei, dar' mai ales din părțile marginase cu frontierele bulgare sosesc foarte neliniștitoare știri despre agitațiunea poporațiunei. Agitatorii, cari cutieră ținutul, fac poporațiunea să creadă, că în Bulgaria va erumpe în cel mai scurt timp răsboiul.

Legea instrucțiunei în Belgia. (*Bruxella*, 18 Iuliu.) În urma ținăței contrare a poporațiunei față cu proiectul de lege despre instrucțiunea publică regele a comunicat guvernului, că numai în acel cas va sancționă acest proiect, dacă ședința estraordinară a consliului de stat va aderă la el. — Probabil, că va isbucni o nouă crisă de cabinet.

Conversiunea financiară a Sèrbiei. (*Belgrad*, 18 Iuliu.) Scupcina ia ședința de eri înainte de amiazi și după amiazi s'a ocupat cu desbatere generală a proiectului de lege despre conversiunea stipulată prin pactul de la *Karlsbad*. Ministrul de finanțe *Popovici* a rostit în apărarea proiectului un lung discurs, care a făcut adâncă impresiune asupra deputaților. — Desbaterea se va continuă în ședința procsimă.

Internatului de băieți din Blășiu.

Acum, când tinerii români sunt persecutați pe la toate școalele maghiare, chiar și în cualificarea diligenței și progresului lor, părinții îngrijiiți își vor îndreptă cu nădejde ochii spre gimnasiile românești.

Pentru părinții, cari vor să-și ducă fiii la gimnasiul din Blășiu este de folos a cunoaște internatul de acolo. În internatul acesta, fundat de metropolitul *Vancea*, pe lângă o tacsă lunară destul de modestă băieții primesc provisiune bună și toată îngrijirea.

De acea publicăm cu plăcere condițiunile de primire în acest institut, așa după cum le primim de la directorul *Dr. Vas. Hossu*. Nr. 29—1895.

Seminariul Vancean de băieți.

(Escriere de concurs.)

Părinții, cari voiesc a-și aședă pruncii în anul școlastic viitoriu 1895—96 în seminariul tinerimei române greco-catolice de la gimnasiul român greco-catolic din Blășiu, sunt avisati, că *terminul concursului de primire este 15 August n.*, până la care și toți părinții au să-și trimită concursese adresate „prea veneratului consistoriu metropolitan în Blășiu“, de unde în timpul cel mai scurt li-se vor espedă rezoluțiunile. Suplicele de primire ale acelor băieți, cari n'au mai fost în seminariu, au să fie instruate cu carte de botez, testimoniu despre clasa absolvată și atestat de vaccinare.

Asemenea în suplice este a se însemnă cu acurateță locuința și posta ultimă a suplucantului, ca să nu se iviască erori în trimiterea rezoluțiunilor.

Spre a fi primiți în seminarium trebuie să suplice și aceia, cari au fost deja în seminarium în anul școlastic espirat. Cei ce nu vor trimite suplice în scris, nu vor fi luați în considerare.

Condițiunile primirei sunt următoarele:

1. Pentru un tiner vor fi de a se plăti câte 12 fl. pe lună și așa pe un an 120 fl. Plătirea are să se întemple cu toată punctualitatea în 2 sau 4 rate anticipative, ceea-ce părinților li-se aduce a minte cu toată serioșitatea, căci altmintrelea direcțiunea în decursul anului va fi silită a dimitte pe elevii, ai căror părinți, tutori sau îngrijitori nu au solvit ratele la timpul său.

2. Pentru fiește care tiner la începutul anului este a se solvi o taxă de înscriere de 4 fl.

3. Fiește care tiner are să aducă cu sine:

a) 4 părechi de schimburi bune de pânză sau giolgiu;

b) 4 năfrâmi de busunariu și 2 la grumați;

c) 2 părechi de călțuni buni și 4 părechi de ciorapi sau obiele.

4. Vestminte de pat:

a) 1 saltea (sac de pae) de așternut de desubt;

b) 3 fețe albe de pat;

c) 2 perini, 4 fețe de perini și 1 ploamă;

d) 2 fețe albe de giolgiu de acoperit patul.

Atât vestmintele de pat cât și albiturile sau schimburile au să fie de a casă însemnate cu numele elevului respectiv, sau fiind numele cusut sau scris cu negreală ce nu se șterge prin spălare, căci altmintrelea superioritatea institutului nu poate luă nici o răspundere la cas, când s'ar perde.

5. Fiește care tiner are mai încolo să-și aducă 3 ștergare și 2 pepteni, unul rar și altul des, apoi un cuțit, 1 furcă și 1 lingură de metal, 1 păhar și 3 servete.

6. Fiește care tiner are mai încolo să-și aducă o perie de vestminte și de curățit călțunii.

7. Părinții în decursul anului școlastic să nu trimită fiilor lor din seminarium nici artici de mâncare, de cât poate la sărbătorile celea mari, fiind în privința aceasta în deplin provăduți în institut, nici bani, ci lipsele de vestminte, cărți și altele de soiul acesta să li-se implinească pe calea superiorității, ca așa să se evite ori-ce ocașiune la escese și transgresiuni de disciplină, daunoase educațiunei și progresului în studiu. Condițiunea aceasta li-se aduce aminte cu deosebire părinților, tutorilor și îngrijitorilor, căci altmintrelea superioritatea seminarium nu poate luă asupra sa în multe privințe nici o răspundere pentru elevii concreduți îngrijirii sale, și urmările neobservării condițiunei acesteia părinții vor avè să și-le ascrie și-eși.

Pentru suma de 120 fl. v. a. pe un an școlastic tinerilor li-se va dă următoarea provisiune:

1. Locuință în institut, în sale mari sănătoase, lumincase și provădute cu toate cele de lipsă.

2. Vipt întreg regulat, și în special în *zi de dulce*: a) *Dejun*, câte un păhar de lapte cald cu pâne; b) *Prânz*, 3 specii și anume: supă de carne, carne cu sos și mâncare groasă cu carne, sau friptură, ear' în Dumineci și sărbători pe lângă acestea și aluat; *Cină*, 2 specii, anume: supă de carne și mâncare groasă cu carne. În zilele de post, dimineța un păhar de lapte cald cu pâne, la ameați 3 specii, ear' seară supă și mâncare groasă de legumi, brânză sau lapte.

3. Spălatul întreg preste an. Pentru întâritul schimburilor însă se va plăti separat și anume 3 fl. la începutul anului.

4. Luminatul în timpul recerut.

5. Încălzit în timp de eamnă.

6. Medic și melicină din apotecă sau de casă pentru cei morboși, și viptul prescriș de medic.

7. Instrucțiune în cas de lipsă prin indiviți eminenți.

După ce din motive de igienă și curățenie s'a adaptat pentru tinerime în edificiul institutului și o scaldă de apă caldă, așa ca fiește-care elev să se poată folosi și de scaldă, se va solvi la începutul anului o tacsă de 1 fl. pentru folosirea scaldei.

Părinții, ai căror fii vor fi primiți în seminarium, se înștiințează, că pentru obiectele de arangiament, ce vor fi date spre folosire fiilor lor sub număr deosebire, aceia vor fi răspundători. Deci cri-ce daună vor avè să o rebonifice dînșii.

Tinerii primiți în seminarium vor avea să se prezintă înaintea superiorității seminariale în 1 Septembrie nou. Aceia, pe cari medicul institutului îi va afla inadmisibili din orice motiv igienic, vor trebui să părăsiască seminariumul.

Blașiu în 13 Iuliu 1895.

Dr. Vasiliu Hossu,
rector seminarial.

Mai nou.

Politica maghiară condamnată.

Marele diariu republican „L'Estafette” aduce în numărul ce ne sosește azi (de la 17 Iuliu) un remarcabil articol intitulat „Roumains et Hongrois”.

Autorul condamnă aspru actuala politică maghiară. El dice, că prin actele lor ungurii par' că vreau să perpetueze icoana strămoșilor veniți din Asia. „Noi credem — sfârșește articolul — că intervențiunea Europei în Ungaria ar fi tot așa de legitimă, ca și în — Armenia”.

Cronică.

Timișoara, 19 Iuliu.

„Din Comitate”. Sub titlul acesta „Tribuna” de la 18 Iuliu aduce o cronică, care se ocupă de corespondența din Orăștie a dlui Dr. A. Muntean publicată în nrul de la 12 al „Dreptății”. În fața acelei corespondențe „Tribuna” pune un citat (în 2 limbi) din „Hunyad”. Din acest citat apare că dl Muntean ar fi vorbit ungurește în congregațiune și ar fi făcut parte din deputațiunea emisă pentru invitarea fișpanului. În sfârșit „Tribuna” adaugă:

„Întrebăm pe confrății noștri de la „Dreptatea” dacă aprobă și sunt încântați de această ispravă a corespondențelor lor, care dăscălește pe „tribuniști”.

Răspunsul nostru e scurt: „Dacă „Hunyad” nu a mințit noi reprobăm hotărât ținut dlui Dr. Muntean în ceea ce privește cestiunea limbei, și anume nu pentru-că a vorbit „clasic” ungurește, ci pentru-că n'a vorbit românește. Aceasta însă nu le poate servi de scusă celor ce au lipsit de la congregațiune, fie ei măcar și „tribuniști.”

Invitare la abonament.*)

În Nrul 86 al Dreptății publicasem o recenziune asupra cărții „Re-amintiri despre Turcia” (Visszaemlékezés Törökországra) scrisă de Lakos Lajos, fost oficer în legiunea polonă pe timpul războiului ruso-româno-turc. Fiind această carte rară, ba unică aparițiune de soiul acesta în literatura maghiară, am creșut de cuviință să-i fac recenziune favorabilă, cu atât mai adins, că fie-care român iubitoriu de cinstea și renumele neamului său poate să o cetiască cu adevărată mângâiere sufletească, și poate cu deplină mândrie să deie în mâna ori-cărui străin. Căldul sentiment de simpatie față de elementul român, iubirea de adevăr cu care autorul descrie evenimentele din peninsula balcanică, evenimente din cari a rezultat independența României și ridicarea sa la regat, apoi elogiile ce le aduce armatei române pe carea o pune paralel cu renumita gardă a lui Napoleon I., pre cum și maturității politice a principatului român de pe acel timp, — azi speranța și mândria tuturor românilor: *România liberă*, — mi-au dat încă de pe atunci ideea de a o traduce în limba română, pentru ca astfel să o fac accesibilă și pentru publicul care nu înțelege limba maghiară. Având însă nedumerirea, că da dacă voi fi greșit în aprecierea deosebitei importanțe a acestei scrieri, și astfel să dau în mâna publicului român o carte carea prin conținutul ei nu justifică interesul ce eu i'l dau, — am așteptat să ved ce părere și dau asupra ei factori mai mult chemați a judeca importanța ori neimportantă opurilor.

Că nu m'am înșelat în judecata ce făcusem scrierei dlui Lakos, afară de scrisorile laudatoare sosite la adresa autorului chiar și de la persoane de distinsă pozițiune socială din România, și afară de interesul ce publicul cetitoriu al Dreptății l'a arătat față de cei trei capitli reproduși drept specimen, — cea mai strălucită dovadă mi-o dă următoarea notiță bibliografică din *Bibliothèque internationale de L'Alliance scientifique universelle*. Tom. II. fasc. I. pg. 209:

„Lajos Lakos. *Visszaemlékezés a török-románorszag háborujáról*. 1 vol. 8° Nagyvárad 1894.

C'est une „rara avis”! Un hongrois voulant être juste vis-à-vis des Roumains de la Roumanie! Mr. Lajos Lakos s'occupant de la guerre Roumanie-Russo-Turque, de 1877, fait ressortir la valeur de l'armée roumaine et ne refuse point au soldat roumain les plus brillantes qualités de bravoure, d'in-

*) Sunt rugate toate celelalte redacțiuni, în special redacțiunile diarelor din România, să binevoiască a reproduce această invitație.

telligence, de discipline... L'auteur reconnaît que c'est bien à l'armée roumaine qu'est due la prise de Plevna...

Dieu soit béni! Nous avons enfin trouvé un ennemi intelligent... Pourvu que la semence ne s'en perde pas à jamais!

În traducere:

(Lajos Lakos. *Re-amintiri din războiul turco-româno-rus*. 1 vol. 8° Oradea-mare, 1894.

Aceasta e o „rara avis”! Un maghiar voiește să fie just față cu românii din România! Dl Lajos Lakos tractează despre războiul româno-ruso-turc din 1877, scoate în relief valoarea armatei române și nu hesitează a recunoaște briliantele calități de bravură, inteligență și disciplină ale soldatului român... Autorul recunoaște, că al armatei române e meritul că a cășut Plevna...

Binecuvântat fie Domnul! Avem în fine și noi un inamic intelligent... De nu i-s-ar perde sămînța nici odată!

Astfel liniștit în conștiință, că voi face un lucru bun și folositoriu, am esoperat de la autor dreptul de traducere și editare și în curând onoratul public român va avea la dispozițiune o carte, care pre lângă aceea, că i va procura momente de rară mângâiere re'mproșpătându-i în memorie faptele eroice ale șoimilor armatei române, îl va face totodată să cunoască originea și esența așa numitei *cestiuni orientale*, prezentându-i totodată în fidelă icoană politica rusească, carea acuzi în tempo mai moderat, acuzi în mai forte — după împregiurări — tinde necontenit să cuprindă în brațele sale de polip popoarele creștine din Balcani.

De și cartea se ocupă cu evenimente petrecute în timpuri relativ îndepărtate, are totuși o deosebită actualitate în împregiurarea, că tocmai acum se petrec în colțul sud-estic al peninsulei balcanice evenimente, cari sunt copia fidelă a celor cari în 1876 au format preludiul războiului ruso-româno-turc, car' în 1885 al revoluțiunii din Rumelia și războiului sârbobulgar. În 1876 agenți provăduți din greu cu bani rusești cutrierau Sârbia și Muntenegru și agitau populațiunea la rescoală contra Turciei. Focul instigat pe sub ascuns a produs roade. Din afacerea unui jaf ordinar s'a desvoltat titanicul războiu care trei ani durat'a și care în privința teritorială eră estins de la Marea adriatică până pe platourile din Erzerum în Asia. — Tot asemenea incidente la aparență de puțină importanță au dat naștere revoluțiunii din Rumelia și războiului sârbobulgar.

Uniformitatea aproape plictisitoare, prin carea se pun la cale conflagrațiunile în peninsula balcanică, nu lasă nici o îndoială, că toate aceste provin din una și aceeași fabrică... Cred deci, că cetitorii cărții „Re-amintiri despre Turcia” va afla criteriul și pentru înțelegerea lucrurilor ce se petrec acum în Macedonia și în Bulgaria.

Cartea aceasta va avea în traducere română 14—15 coale de tipariu 8° mare, și va costă numai 1 fl. 50 cr. pentru *Austro-Ungaria*, ear' pentru România 4 Lei,

Prețul originalului este 2 fl.; eu însă deoparte ținând cont de starea materială nu prea strălucită a cărturarilor români, ear' de altă parte ne-rivind la câștig material, am ficsat prețul numai cu 1 fl. 50., din care pre lângă spriginul binevoitoriu al Onoratului public, sper că mi-se vor rebonifica speșele de tipariu și cele avute cu cumpărarea dreptului de traducere.

Pentru ca să mă pot orientă însă în privința tiragiului, rog pe Onorații domni, cari vor avea bunăvoința să reflecteze la această carte, să trimită abonamentele la adresa de mai jos cel mult până la 15 August st. v.

Timișoara, 3/15 Iuliu 1895.

Aureliu Trif,

colaborator la „Dreptatea”.

Din public.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Din incidentul morții mult regretatului Gr. T. Brătianu, junimea română universitară din Viena, în semn de venerațiune și pioasă amintire, a hotărât înființarea unei fundațiuni cu numele „Fondul Gr. T. Brătianu”, cu menirea de a se ajuta din acel fond *învățământul național în Austro-Ungaria*. Spre acest scop s'au lansat 500 liste de contribuție.

Ne mai putându-se întârzi publicarea sumelor înscrise pe listele înapoiate, subsemației, însărcinați cu administrarea provisorie a fondului Gr. T. Brătianu, aducem în numele colegilor mulțumirile noastre celea mai sincere tuturor contributorilor, și în special dlor colectanți:

De la Dra Felicia Rațiu (Lista No. 32) 114 fl., de la dra Lucia Cosma (Lista No. 44) 75 fl., de la dl Sim. Mehedinți (Berlin) (Lista No. 47) (12 mărci) 7 fl. 24 cr., de la dl Andreescu (Anvers) (Lista No. 149) (100 lei) 49 fl. 70 cr., de la dl Sever Ionel Colbași (Lista No. 52) 23 fl. 40 cr., dl Aurel Ciortea (Lista No. 53) 8 fl. 50 cr., Soc. Andreiu Șaguna (Lista No. 63) 5 fl., Soc. In. Micu Clain (Lista No. 65) 5 fl., d. Simion Micu (Lista No. 67) 2 fl., dl N. Garioiu (Lista No. 71) 2 fl., dl Ludu, învățător (Lista No. 73) 2 fl. 50 cr., de la dl N. Ivan (Lista No. 82) 7 fl.

De la dl Simion Bula, proprietar (Lista No. 90) 10 fl., de la dl Vincențiu Marcovici (Lista No. 93) 10 fl. 20 cr., de la dl Ioan Slama (Lista No. 94) 4 fl. 50 cr., de la dnul Gr. Mladin (Lista No. 95) 5 fl. 20 cr., de la dl Dr. I. Hossan (Lista No. 96) 10 fl., de la dl Dr. G. Vessa (Lista No. 97) 4 fl. 30 cr., de la dl I. Ardelean (Lista No. 99) 2 fl. 30 cr., de la dl Vict. Vopovici (Lista No. 104) 1 fl., de la dl Simion Cornea (Lista No. 106) 5 fl., de la dl Visarion Turca (Lista No. 107) 4 fl., de la dl Dr. N. Maier, protopop (Lista No. 110) 53 fl., de la dl Rechitan (Lista No. 113) 8 fl. 80 cr., de la dl Ion Bratu (Lista No. 114) 8 fl., de la dl V. Milea (Lista No. 115) 4 fl., de la dl P. Juga (Lista No. 116) 3 fl. 30 cr., de la dl Val. Popovici (Lista No. 118) 6 fl. 30 cr., de la dl Dr. Beu (Lista No. 119) fl. 1., de la dl I. Manta (Lista No. 120) 1 fl., de la dl Il. Macelariu (Lista No. 121) 5 fl., de la dl Dr. Racota (Lista No. 124) 8 fl., de la dl Dr. A. Frâncu (Lista No. 125) 5 fl., de la dl I. Șandru (Lista No. 132) 5 fl., de la dl D. Moldovan (Lista No. 133) 1 fl., de la dl I. Muntean (Lista No. 134) 1 fl., de la dl I. Mircea (Lista No. 137) 6 fl., de la dl Stefan Morariu (Lista No. 143) 30 fl., de la dl Dr. I. Ivan (Lista No. 150) 1 fl., de la dl Dionisie Roman (Lista No. 152) 1 fl., de la dl Vasilie Suci (Lista No. 155) 3 fl., de la dl V. Almășan adv. (Lista No. 159) 2 fl.

De la dl Petre Chițu (lista Nr. 164) (100 lei) 49 fl., de la dl Gr. M. Alexandrescu (lista Nr. 199, 200) (20 lei) 9 fl. 94 cr., de la dl N. Butculescu (lista Nr. 219) (10 lei) 4 fl. 98 cr., de la dl N. Christodul (lista Nr. 225) (83 lei 25 bani) 40 fl. 88 cr., de la dl Căpitan A. Calinescu (lista Nr. 231) (75 lei) 36 fl. 83 cr., de la dl D. Carp, avocat (lista Nr. 232) (10 lei) 4 fl. 95 cr., de la dl I. Corneanu (lista Nr. 236) (91 lei) 49 fl., de la dl Eug. Cioran (lista Nr. 240) (42 lei 75 bani) 21 fl. 27 cr., de la dl Fr. T. Coandă (6 lei) 3 fl., de la dl Pădure Leonti (lista Nr. 233) 3 fl., de la dl Samuil Petrescu (lista Nr. 256) 7 fl., de la dl M. Iliuț (lista Nr. 257) 20 fl., de la dl Mandrița Ioan (lista Nr. 259) 18 fl., de la dl Berariu Artemie (lista Nr. 260) 17 fl., de la dl Ciuntuleak M. (lista Nr. 271) 11 fl., de la dl Jacota Veniamin (lista Nr. 274) 7 fl. 50 cr., de la dna Eufrosina Onciul (lista Nr. 279) 35 fl., de la dl Bujor Thoader (lista Nr. 287) 1 fl., de la Dr. Seliski Emanuil (lista Nr. 291) 2 fl., de la dl Homincu Ion (lista Nr. 292) 7 fl., de la dl Patras Ioachim (lista Nr. 293) 13 fl. 50 cr., de la dl G. Coșa (lista Nr. 304) (19 lei) 9 fl. 42 cr., de la dl G. Diaconovici (lista Nr. 317) (125 lei) 63 fl. 38 cr., de la dl P. Feșteu și N. Brânzeu (lista Nr. 331 și 214) (132 lei, 50 bani) 64 fl. 93 cr., de la dl G. Frunză (lista Nr. 335) (45 lei) 22 fl. 03 cr., de la dna Paul Furcă (lista Nr. 337) 17 fl., de la dl G. Ilie (lista Nr. 354) (100 lei) 49 fl. 70 cr., de la dl Pandelescu Micu (lista Nr. 361) 80 lei., de la dl N. Mănărăzeanu (lista Nr. 362) 20 lei.,

De la dl D. Petrescu (lista 386 și 400) (40 lei 50 bani) 19 fl. 97 cr. De la dl S. Periețianu Buzeu (lista 389) (20 lei) 9 fl. 94 cr. De la dl I. R. Guricescu (lista 398) (20 lei) 10 fl. De la dl G. Popescu (lista 395) (16 lei) 7 fl. 92 cr. De la dra Virg Rimnicianu (lista 401) (34 lei) 15 fl. 98 cr. De la dl D. Radeș (lista 404) (169 lei) 83 fl. 89 cr. De la dna Agurita Ravici (lista 406) (28 lei 60 bani) 14 fl. 17 cr. De la dl N. Sotir (lista 412) (10 lei) 4 fl. 98 cr. De la dl Dr. N. Stoicovici (lista 421) (101 lei) 50 fl. 5 cr. De la dl C. Tălășescu (lista 423) (57 lei) 28 fl. 24 cr. De la dl I. Țețu (lista 425) 5 fl. De la dl Anghel Teodor (lista 427) 20 lei. De la dl Ion Vârtejan (lista 433) 425 lei. De la dl Iancu Eliad (lista 435) (80 lei) 39 fl. 68 cr. De la dl Al Gogulescu (lista 444) (192 lei) 96 fl. 58 cr. De la Dr. V. Bianu (lista 451) (50 lei) 25 fl. 32 cr. De la dl Fr. Schuller (lista 479) (10 lei) 4 fl. 97 cr. De la dl prof. Adamescu 484 (14 lei) 6 fl. 91 cr. De la Un moț (lista 495) 16 fl. De la dra Valeria Belle (lista 494) 5 fl. De la Un anonim 5 fl.

Viena, 1 Iuliu 1895.

Drd med. Victor Roșca Drd Comșa Drd A. Borza Drd med. Al. Fodor-Crețulescu Drd med. Alesandru Vajda Drd George Iul. Anca.